

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 บทสรุป

กระบวนการยุติธรรมทางอาญาเป็นกระบวนการที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการอำนวยความยุติธรรมให้เกิดขึ้นแก่คนในสังคมและสร้างความสงบเรียบร้อยขึ้นในบ้านเมือง ซึ่งมาตรการในการจัดระเบียบข้อมูลเกี่ยวกับประวัติอาชญากรรมถือเป็นเครื่องมือสำคัญอย่างหนึ่งที่จะช่วยในการอำนวยความยุติธรรมและการสร้างความสงบเรียบร้อยเกิดขึ้นได้ในบ้านเมือง อย่างไรก็ตาม การดำเนินการบริหารจัดการเกี่ยวกับข้อมูลประวัติอาชญากรรมที่ประเทศไทยทำอยู่ยังมีอุปสรรคมากมาย เช่น การขาดประสิทธิภาพในการจัดเก็บข้อมูล การเชื่อมโยงข้อมูลกันระหว่างหน่วยงานที่มีความเกี่ยวข้อง การนำข้อมูลประวัติอาชญากรรมไปใช้ในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งยังไม่มีกฎหมายบังคับใช้ การดำเนินการในส่วนนี้จึงขาดประสิทธิภาพ และในขณะเดียวกันการกระทำโดยมิชอบอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิทธิของเจ้าของข้อมูลได้ ซึ่งผู้เขียนได้จำแนกปัญหาและอุปสรรคประการสำคัญออกเป็นข้อ ๆ ดังต่อไปนี้

5.1.1 การไม่มีบทบัญญัติแห่งกฎหมายใช้บังคับ

ในปัจจุบันยังไม่มีกฎหมายที่ใช้บังคับแก่กระบวนการในการจัดระเบียบข้อมูลเกี่ยวกับประวัติอาชญากรรม หากจะมีก็เป็นเพียงระเบียบภายในหน่วยงานผู้รับผิดชอบที่ใช้บังคับกันภายในหน่วยงานเท่านั้น จากการค้นคว้าพบว่ามีเพียงระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดีซึ่งใช้บังคับเฉพาะในสำนักงานตำรวจแห่งชาติและกำหนดหลักเกณฑ์การจัดเก็บข้อมูลไว้เพียงบางประเภทเท่านั้น มิได้ครอบคลุมถึงข้อมูลทุกประเภทที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติทำการรวบรวมไว้ด้วย

จากที่ได้ทำการศึกษามานี้พบว่าในประเทศต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นสาธารณรัฐฝรั่งเศส สหราชอาณาจักร สหรัฐอเมริกา สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี จะมีการบัญญัติกฎหมายขึ้นใช้บังคับเพื่อควบคุมและบริหารจัดการข้อมูลอย่างเป็นระบบ กล่าวคือ มีบทบัญญัติที่กำหนดขอบเขตและวิธีการในการจัดเก็บ รวบรวมข้อมูล การเปิดเผยข้อมูล การลบข้อมูล โดยเฉพาะในสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี มีการกำหนดบทลงโทษสำหรับผู้กระทำการฝ่าฝืนบทบัญญัตินั้นไว้ด้วย ซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นได้อย่างชัดเจนว่าประเทศต่าง ๆ ได้ให้ความสำคัญกับกระบวนการในการจัดเก็บ

รวบรวม การนำข้อมูลมาใช้ประโยชน์ต่อการอำนวยความสะดวกทางอาญา ตลอดจนการลบหรือทำลายข้อมูลประวัติอาชญากรรมค่อนข้างมาก ซึ่งแตกต่างกับประเทศไทยมีการดำเนินการที่ไม่มีกฎหมายรองรับจึงทำให้การประสานงานทำได้ค่อนข้างยาก และเกิดการติดขัดในการบริหารจัดการไม่สามารถอำนวยความสะดวกได้อย่างเพียงพอ อย่างไรก็ตาม ผู้เขียนมีความเห็นว่าหากมีการบัญญัติกฎหมายขึ้นมาเพื่อบังคับใช้แก่การจัดระเบียบข้อมูลในรูปแบบที่ชัดเจน ย่อมทำให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เกิดความชัดเจน โปร่งใส และมีการทำงานที่เป็นระบบแบบแผน และในขณะเดียวกันก็ย่อมจะเป็นหลักประกันให้แก่เจ้าของข้อมูลได้ว่า ข้อมูลดังกล่าวจะถูกจัดเก็บรักษาไว้อย่างเป็นระบบ กล่าวคือ นอกจากการนำข้อมูลดังกล่าวไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินการกระบวนการยุติธรรมทางอาญาซึ่งเป็นการจำเป็นเพื่อประโยชน์ต่อการรักษาความสงบเรียบร้อยของประเทศชาติแล้ว ข้อมูลนี้ก็จะไม่ถูกเปิดเผยหรือถูกนำมาใช้ประโยชน์ในทางที่มิชอบเป็นที่เสียหายแก่เจ้าของข้อมูลนั้นอย่างแน่นอน

5.1.2 การไม่มีหน่วยงานผู้มีอำนาจรับผิดชอบโดยตรง

ประเทศไทยยังไม่มีการจัดตั้งหน่วยงานเฉพาะเพื่อทำหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดเก็บ รวบรวมและรักษาข้อมูลประวัติอาชญากรรมอย่างเป็นระบบ จะมีก็แต่เพียงการจัดเก็บข้อมูลของผู้กระทำความผิดที่แต่ละหน่วยงานได้ทำการบันทึกไว้ตามหน้าที่รับผิดชอบของตนเฉพาะส่วน ซึ่งได้มาในระหว่างขั้นตอนหรือกระบวนการทางกฎหมายที่ตนมีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบเท่านั้น และมีไว้เฉพาะเพื่อนำมาใช้เป็นประโยชน์สำหรับภายในหน่วยงานตนเท่านั้น ได้แก่

5.1.2.1 สำนักงานตำรวจแห่งชาติ จะมีกองทะเบียนประวัติอาชญากร มีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบโดยตรงเกี่ยวกับการให้ความสนับสนุนข้อมูล เก็บ รวบรวม บันทึกเรื่องราวรายละเอียดต่าง ๆ ของผู้กระทำความผิด รวมทั้งตรวจสอบบุคคลและสิ่งของที่เกี่ยวข้องในคดีอาญาเพื่อการสืบสวนสอบสวนและป้องกันปราบปรามอาชญากรรม

5.1.2.2 กรมคุมประพฤติ จะมีศูนย์ทะเบียนประวัติผู้กระทำความผิด มีหน้าที่หลักเกี่ยวกับการบันทึก เก็บข้อมูลในส่วนของการดำเนินการสืบเสาะและพินิจ ควบคุมและสอดส่องแก้ไขฟื้นฟูและสงเคราะห์ผู้กระทำผิดในชั้นก่อนฟ้อง ชั้นพิจารณาคดีของศาล และภายหลังที่ศาลมีคำพิพากษาตามที่กฎหมายกำหนด

5.1.2.3 ศาลยุติธรรม จะมีการจัดเก็บ รวบรวมข้อมูลผู้กระทำความผิดในรูปแบบของสารบบทะเบียนคดี

5.1.2.4 กรมราชทัณฑ์ ก็ได้มีการจัดเก็บ รวบรวมข้อมูลผู้ต้องขังไว้แยกต่างหากในลักษณะเช่นเดียวกับหน่วยงานอื่น ๆ ซึ่งการจัดเก็บข้อมูลของกรมราชทัณฑ์เรียกว่าทะเบียนประวัติผู้ต้องขัง

อันจะเห็นได้ว่าระบบการจัดการข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับประวัติอาชญากรรมของประเทศไทยมีลักษณะที่แตกต่างจากระบบการจัดการข้อมูลของประเทศต่าง ๆ อย่างมาก และเห็นได้ชัดเจนว่ามีลักษณะการทำงานที่แยกออกจากกันอย่างสิ้นเชิงไม่มีการทำงานในรูปแบบบูรณาการเป็นหนึ่งเดียว อันเป็นการสิ้นเปลืองงบประมาณ บุคลากรผู้ปฏิบัติงาน ในบริหารงานในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาเป็นไปอย่างล่าช้า ยุ่งยากซับซ้อน และก่อให้เกิดภาระค่าใช้จ่ายจำนวนมากโดยไม่จำเป็น และในขณะเดียวกันหากพิจารณาในแง่ของการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐานของเจ้าของข้อมูลอาจเป็นการละเมิดสิทธิเสรีภาพของเจ้าของข้อมูลเกินกว่าความจำเป็นที่จะต้องนำมาใช้เพื่อประโยชน์แก่กระบวนการยุติธรรมทางอาญาอีกด้วย

5.1.3 การจัดเก็บข้อมูลเพื่อการพัฒนาทะเบียนประวัติอาชญากรรม

การจัดเก็บข้อมูลอาชญากรรมของประเทศไทยในปัจจุบัน เป็นไปในรูปแบบที่แต่ละหน่วยงานทำการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลและบันทึกไว้เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานตนเท่านั้น เพื่อประโยชน์ในการนำมาใช้ในภายหลัง ซึ่งไม่มีการแบ่งแยกประเภทข้อมูลที่มีความสำคัญมากน้อยออกจากกัน ทำให้เกิดผลเสียหากมีการนำข้อมูลดังกล่าวไปเปิดเผย

จากการศึกษาพบว่ากฎหมายของสาธารณรัฐฝรั่งเศสซึ่งมีจุดเด่น ในด้านการจัดเก็บข้อมูลที่มีประสิทธิภาพอย่างมาก กล่าวคือ ในสาธารณรัฐฝรั่งเศสจะแบ่งประเภทของทะเบียนประวัติเกี่ยวกับคดีออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ การจัดเก็บข้อมูลทะเบียนประวัติทั่วไป และการจัดเก็บข้อมูลทะเบียนประวัติพิเศษ ซึ่งแต่ละประเภทจะมีการดำเนินการจัดเก็บรวบรวมข้อมูล ตลอดจนวิธีการอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับข้อมูลนี้ที่แตกต่างกันออกไป และยังได้ทำการแบ่งแยกการจัดเก็บข้อมูลออกเป็น 3 ระดับ เพื่อประโยชน์ในการประสานงานในด้านข้อมูลกับบุคคลหรือหน่วยงานอื่นไว้อีกด้วย ทั้งนี้ การแบ่งแยกการจัดเก็บข้อมูลออกเป็น 3 ระดับดังกล่าวเป็นการจำแนกความสำคัญของข้อมูลที่สามารถเปิดเผยได้ แก่บุคคลหรือหน่วยงานอื่น ๆ ว่าข้อมูลใดสามารถเปิดเผยให้แก่บุคคลใดหรือหน่วยงานใดได้บ้างนั่นเอง ซึ่งย่อมทำให้การนำข้อมูลไปใช้ ไม่เกิดปัญหาและไม่ส่งผลกระทบต่อเจ้าของข้อมูลอันเป็นการให้ความคุ้มครองสิทธิเสรีภาพแก่เจ้าของข้อมูลอย่างเพียงพอ

5.1.4 การนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์

ปัญหาสืบเนื่องมาจากการที่ประเทศไทยยังไม่มีกฎหมายบัญญัติรองรับและไม่มีหน่วยงานผู้มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบในเรื่องการจัดการข้อมูลโดยตรงจึงส่งผลให้ข้อมูลที่มีอยู่กระจัดกระจาย ไม่เป็นระบบ ขาดประสิทธิภาพในการจัดเก็บ รวบรวม ตลอดจนการนำข้อมูลดังกล่าวไปใช้หรือเปิดเผย ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อสิทธิเสรีภาพของเจ้าของข้อมูลมากเกินความจำเป็นเพื่อการอำนวยความสะดวกและความสงบเรียบร้อยของประชาชน

5.1.5 การลบหรือทำลายข้อมูลออกจากประวัติอาชญากรรม

ปัญหาอีกประการหนึ่งที่เป็นอุปสรรคต่อการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของเจ้าของข้อมูล ได้แก่ มาตรการในการลบข้อมูล โดยหลักการตามสิทธิมนุษยชนที่ว่าบุคคลทุกคนย่อมได้รับความคุ้มครองในการที่จะไม่ถูกละเมิดสิทธิเสรีภาพโดยไม่จำเป็น โดยเฉพาะในเรื่องที่จะก่อให้เกิดความเสียหายหรือส่งผลในทางลบ ย่อมจะต้องได้รับความคุ้มครองมิให้ถูกละเมิดได้โดยง่าย ประกอบกับวัตถุประสงค์ของการลงโทษเพื่อแก้ไขผู้กระทำความผิด และการเปิดโอกาสให้ผู้กระทำความผิดได้กลับคืนสู่สังคมตามทฤษฎีนิติตราซึ่งมีแนวความคิดว่าไม่ควรมีการเก็บบันทึกข้อมูลของบุคคล ผู้กระทำความผิดไว้นานเกินสมควรแต่ควรเปิดโอกาสให้บุคคลดังกล่าวได้มีโอกาสเริ่มต้นชีวิตใหม่ กลับตนเป็นพลเมืองดีของสังคมและได้รับการให้อภัยจากคนในสังคม โดยเปิดโอกาสและยอมรับผู้ที่เคยกระทำความผิดและต้องโทษอาญาให้มีโอกาสเข้าร่วมอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุขและสร้างประโยชน์แก่สังคมเช่นเดียวกับบุคคลอื่นทั่ว ๆ ไปในสังคมนั้นเอง ในทางกลับกัน ข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำความผิดก็ยังคงมีความสำคัญอย่างมากเช่นเดียวกันในการที่จะป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมและมีประโยชน์อื่น ๆ ในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาอีกมากมาย ดังนั้น จึงต้องมีการ ชั่งน้ำหนักระหว่างการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของเจ้าของข้อมูลกับประโยชน์สาธารณะชนในการ ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมควบคู่กันไปด้วย เช่นเดียวกับการเก็บรักษาข้อมูลของประเทศต่าง ๆ ที่จะมีมาตรการในการลบข้อมูลที่แตกต่างกันออกไป ทั้งนี้ย่อมขึ้นอยู่กับความสำคัญของ ข้อมูลโดยจะมีการพิจารณาที่ชั่งน้ำหนักระหว่างการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของเจ้าของข้อมูลกับ ประโยชน์สาธารณะชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมควบคู่กันไป ซึ่งผู้เขียนเห็นว่า มาตรการในการลบข้อมูลที่มีอยู่ในประเทศไทย อันได้แก่ ระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วย ประมวลกฎระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี ยังไม่สามารถให้ความคุ้มครองและรับรองสิทธิใน ด้านข้อมูลของผู้กระทำความผิดได้อย่างครอบคลุม อีกทั้ง หลักเกณฑ์การพิจารณาลบข้อมูลตาม ระเบียบดังกล่าวก็มิได้ให้ความสำคัญแก่เรื่องการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของเจ้าของข้อมูลอย่าง เพียงพอและสมบูรณ์ กล่าวคือ ระเบียบดังกล่าวนี้ กล่าวไว้เฉพาะกรณีของลายพิมพ์นิ้วมือ แต่ในการ จัดเก็บรวบรวมข้อมูลต้องประกอบด้วยข้อมูลสำคัญหลายประการ และแม้ว่าสำนักงานตำรวจ แห่งชาติจะได้ทำการแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ก็ไม่อาจทำให้กระบวนการเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลมีประสิทธิภาพและเป็นไปในรูปแบบ บูรณาการได้อย่างเหมาะสมเท่าที่ควร อย่างไรก็ตาม เมื่อได้ทำการศึกษาถึงกฎหมายประเทศต่าง ๆ แล้ว จะเห็นได้ว่าทุกประเทศตามที่ได้ทำการศึกษามานั้น ล้วนแต่มีบทบัญญัติแห่งกฎหมายกำหนด หลักเกณฑ์ วิธีการ ในการลบข้อมูลผู้กระทำความผิดไว้อย่างชัดเจน อีกทั้งยังมีหน่วยงานที่

รับผิดชอบในเรื่องนี้โดยตรงเพียงหน่วยงานเดียว ซึ่งทำให้การจัดการเกี่ยวกับข้อมูลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและให้ความเป็นธรรมแก่ผู้กระทำความผิดได้มากกว่า

5.2 ข้อเสนอแนะ

เนื่องจากประเทศไทยยังไม่มีการจัดการในเรื่องข้อมูลผู้กระทำความผิดอย่างเป็นระบบ และไม่มีกฎหมายรองรับ จึงทำให้ข้อมูลที่แต่ละหน่วยงานจัดเก็บรวบรวมไว้นั้น อยู่ในอำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบโดยเฉพาะของแต่ละหน่วยงาน ซึ่งแต่ละหน่วยงานจะใช้ดุลพินิจประกอบระเบียบปฏิบัติภายในหน่วยงานของตนในการพิจารณาว่าข้อมูลใดสมควรเปิดเผยหรือไม่ แก่บุคคลใดบ้างเท่านั้น อีกทั้ง ยังไม่มีการแบ่งประเภทของข้อมูลไว้ จึงทำให้ข้อมูลที่แต่ละหน่วยงานได้ทำการจัดเก็บรวบรวมไว้นั้นกระจัดกระจาย ไม่สมบูรณ์ และมีปัญหาการเปิดเผยข้อมูลของเจ้าของข้อมูลแก่บุคคลหรือหน่วยงานอื่น ๆ โดยไม่เหมาะสมอันเป็นการกระทบสิทธิของเจ้าของข้อมูลตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ทั้งการที่ไม่มีหน่วยงานหรือองค์กรใดทำหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงเกี่ยวกับข้อมูลอย่างชัดเจนเช่นนี้ ย่อมเป็นการยากต่อการควบคุมดูแลมิให้ข้อมูลถูกเผยแพร่ออกไปโดยมิชอบ ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญที่กระทบสิทธิของเจ้าของข้อมูลนั้น และแม้ว่ารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 เองจะได้มีการบัญญัติคุ้มครองสิทธิในเรื่องนี้ไว้แล้วแต่เนื่องจากประเทศไทยยังไม่มีกฎหมายใดบัญญัติรับรองหรือคุ้มครองสิทธิดังกล่าวตามที่รัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้ให้อำนาจไว้แต่อย่างใด จึงทำให้ในปัจจุบันยังไม่สามารถที่จะให้ความคุ้มครองและรับรองสิทธิดังกล่าวได้อย่างแท้จริง และมีการนำข้อมูลของผู้กระทำความผิดมาเปิดเผยด้วยวิธีการต่าง ๆ อย่างไม่เหมาะสมและเป็นการละเมิดสิทธิของบุคคลผู้เป็นเจ้าของข้อมูล

ด้วยเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น ผู้เขียนจึงขอเสนอแนวทางเบื้องต้นเพื่อเป็นจุดเริ่มต้นของการปรับปรุงและพัฒนาให้ประเทศไทยมีระบบการจัดการข้อมูลเกี่ยวกับประวัติอาชญากรรมที่ดีและมีประสิทธิภาพสามารถนำข้อมูลดังกล่าวไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการอำนวยความสะดวกธุรกรรมและบริหารงานในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาได้อย่างบูรณาการ

5.2.1 ผลักดันให้มีการออกกฎหมายขึ้นเพื่อกำหนดรูปแบบการจัดตั้งศูนย์กลางข้อมูลทะเบียนประวัติอาชญากรรมแห่งชาติและกำหนดวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งศูนย์กลางข้อมูลทะเบียนประวัติอาชญากรรมแห่งชาติ แนวทางการบริหารงาน ตลอดจนอำนาจหน้าที่ของบุคลากรเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานภายในหน่วยงานไว้อย่างชัดเจน กล่าวคือ

(1) วัตถุประสงค์ของการจัดตั้งศูนย์กลางข้อมูลทะเบียนประวัติอาชญากรรมแห่งชาติ เพื่อให้มีหน่วยงานที่ทำหน้าที่รับผิดชอบในเรื่องเกี่ยวกับการจัดการ ประสานงาน เชื่อมโยงข้อมูล ตรวจสอบข้อมูลประวัติอาชญากรรมทุกประเภทให้เป็นข้อมูลอันหนึ่งอันเดียวกัน เพื่อประโยชน์ใน

ด้านการบริหารงานในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาทั้งระบบอย่างบูรณาการ การอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ใช้ข้อมูลทะเบียนประวัติอาชญากรรม การคุ้มครองและรักษาสิทธิของเจ้าของข้อมูลอย่างเป็นธรรมและเป็นไปตามมาตรฐานสากลว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนทางอาญาของผู้ต้องขัง ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางในการนำไปสู่การพัฒนาทะเบียนประวัติอาชญากรรมอย่างมีประสิทธิภาพ

(2) แนวทางการบริหารงาน ในสาระสำคัญคือ ตรวจสอบข้อมูลให้มีความถูกต้องและเป็นปัจจุบัน มีการจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ แยกประเภทของข้อมูลโดยคำนึงถึงมาตรฐานการให้ความคุ้มครองสิทธิแก่เจ้าของข้อมูล ตลอดจนหลักเกณฑ์การอนุญาตให้หน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐใช้ข้อมูลที่ได้ทำการจัดเก็บไว้ ทั้งนี้เพื่อรองรับการบริหารงานในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาทั้งระบบ ตั้งแต่ขั้นสืบทราบการกระทำความผิด ชันจับกุม สอบสวนความผิด การพิจารณาพิพากษา อรรถคดี การกำหนดโทษ การบังคับโทษ รวมไปถึงขั้นตอนภายหลังพ้นโทษแล้ว ที่มีความจำเป็นต้องอาศัยข้อมูลประวัติอาชญากรรมในการดำเนินงานแต่ละขั้นตอน อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งจะต้องมีการกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข ระยะเวลาในการลบข้อมูลประวัติอาชญากรรมออกจากทะเบียนประวัติอาชญากรรมของศูนย์กลางทะเบียนประวัติอาชญากรรมแห่งชาติไว้อย่างเหมาะสม โดยคำนึงถึงประโยชน์อันจำเป็นต่อการบริหารงานในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ประกอบกับมาตรฐานการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนของผู้กระทำความผิดอาญาให้สมดุลกัน ไม่กระทบต่อด้านใดด้านหนึ่งจนมากเกินไป ซึ่งหากมีการจัดการข้อมูลให้มีความถูกต้องและทันต่อสถานการณ์ปัจจุบันและมีระบบการจัดเก็บรักษา นำไปใช้ ตลอดจนการทำลายข้อมูลที่มีรูปแบบที่ชัดเจนก็ย่อมจะทำให้การดำเนินงานในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาของไทยมีความชัดเจน โปร่งใส และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และในขณะเดียวกันก็ยังสามารถให้ความคุ้มครองป้องกันสิทธิของเจ้าของข้อมูลในอันที่จะต้องถูกนำข้อมูลไปใช้เพื่อประโยชน์ในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาเพียงเท่าที่มีหลักเกณฑ์ในกฎหมายบัญญัติไว้เท่านั้น

(3) อำนาจหน้าที่ของบุคลากรเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานภายในศูนย์กลางข้อมูลทะเบียนประวัติอาชญากรรมแห่งชาติ ซึ่งในเรื่องนี้จะต้องมีกฎหมายวางหลักเกณฑ์กำหนดขอบเขตการใช้ อำนาจหน้าที่ในแต่ละส่วนงานไว้อย่างชัดเจน โดยเฉพาะบุคลากรผู้ปฏิบัติงานที่มีอำนาจหน้าที่ในการอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้เปิดเผยข้อมูลแก่หน่วยงานอื่นของรัฐเพื่อใช้ในการดำเนินกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ซึ่งจะต้องมีหลักเกณฑ์ที่เคร่งครัดในการอนุญาตให้เปิดเผยข้อมูล ประกอบกับต้องมีหลักเกณฑ์ประกอบการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ด้วยเพื่อเป็นการสร้างมาตรฐานการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในศูนย์กลางข้อมูลทะเบียนประวัติอาชญากรรมแห่งชาติให้มีความน่าเชื่อถือ เป็นที่ไว้วางใจ และมีรูปแบบการทำงานที่มีประสิทธิภาพอย่างแท้จริง

5.2.2 ผู้เขียนมีความเห็นว่า การที่จะพัฒนากระบวนการจัดระเบียบข้อมูลเพื่อการจัดทำทะเบียนประวัติอาชญากรรมนี้ ควรเริ่มต้นเสียจากการร่วมมือกัน ในหลาย ๆ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาทั้งระบบ โดยสมควรมีการจัดตั้งศูนย์กลางข้อมูลทะเบียนประวัติอาชญากรรมแห่งชาติให้เป็นหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับข้อมูลทะเบียนประวัติอาชญากรรม โดยเฉพาะแต่เพียงหน่วยงานเดียว โดยจะมีหน้าที่เกี่ยวกับการรับแจ้งข้อมูลประวัติอาชญากรรม แล้วทำการตรวจสอบข้อเท็จจริงเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องก่อนจะนำมาจัดเก็บบันทึกข้อมูลลงสารบบทะเบียนประวัติอาชญากรรมของหน่วยงาน และการประสานงานและส่งออกข้อมูลไปยังหน่วยงานต่าง ๆ ในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาที่มีความจำเป็นต้องอาศัยข้อมูลดังกล่าวในการดำเนินการ เช่นเดียวกับที่ประเทศต่าง ๆ ตามที่ได้ทำการศึกษา มากี้อยู่จะทำให้เกิดการดำเนินงานที่เป็นระบบ ไม่ซ้ำซ้อนกัน ไม่สิ้นเปลืองงบประมาณ และบุคลากร อีกทั้งยังเป็นการสร้างความร่วมมือกันระหว่างแต่ละหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาในการทำหน้าที่ได้อย่างบูรณาการและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นด้วย

5.2.3 ในการจัดเก็บและบันทึกข้อมูลประวัติอาชญากรรม ควรจะมีการแบ่งแยกลักษณะหรือประเภทของการจัดเก็บข้อมูลไว้ด้วย กล่าวคือ แบ่งแยกการจัดเก็บข้อมูลออกเป็นประเภทที่มีความละเอียดมากและไม่ควรถูกเปิดเผยเนื่องจากอาจส่งผลกระทบต่อสิทธิเสรีภาพของเจ้าของข้อมูลนั้นกับการจัดเก็บข้อมูลประเภทข้อมูลทั่วไปที่อาจเปิดเผยได้และไม่เป็นการกระทบต่อสิทธิเสรีภาพส่วนบุคคลของเจ้าของข้อมูลมากเกินไป ทั้งนี้เพื่อความสะดวกในการจัดเก็บและการนำข้อมูลมาใช้ และในขณะเดียวกันก็เป็นการให้ความคุ้มครองสิทธิเจ้าของข้อมูลอย่างเป็นธรรมซึ่งเป็นไปในลักษณะรูปแบบเดียวกับการจัดเก็บข้อมูลในสาธารณรัฐฝรั่งเศสนั่นเอง

5.2.4 การนำข้อมูลประวัติอาชญากรรมไปใช้ประโยชน์ก็ควรที่จะเริ่มต้นจากการแบ่งประเภทการจัดเก็บและบันทึกข้อมูลไว้ตามลำดับความสำคัญเป็นหลายระดับ เพื่อประโยชน์ในการเปิดเผยข้อมูลออกสู่หน่วยงานภายนอกที่มาขอไปเพื่อนำไปใช้ในการดำเนินการต่าง ๆ ตามวัตถุประสงค์ของหน่วยงานนั้น ๆ ให้กระทบกระเทือนสิทธิเสรีภาพของเจ้าของข้อมูลน้อยที่สุดที่จะเป็นไปได้ ทั้งนี้เพื่อรักษาความมั่นคงและความปลอดภัยของประเทศ ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในบ้านเมือง และเพื่อประโยชน์ในการบริหารงานในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ซึ่งการแบ่งประเภทข้อมูลตามลำดับความสำคัญเพื่ออนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ข้อมูลประเภทใดออกสู่หน่วยงานใดได้หรือไม่เพียงใดนั้น เป็นไปตามรูปแบบการบริหารจัดการข้อมูลทะเบียนประวัติอาชญากรรมของศูนย์ทะเบียนประวัติเกี่ยวกับคดีแห่งชาติของสาธารณรัฐฝรั่งเศสนั่นเอง ซึ่งหลักเกณฑ์ดังกล่าวจะต้องมีข้อกำหนดหรือบทบัญญัติแห่งกฎหมายมารองรับและกำหนดประเภทและรูปแบบการจัดเก็บข้อมูลตามลำดับความสำคัญ รวมถึงกำหนดบทลงโทษสำหรับการ

นำข้อมูลผิดประเภทออกเปิดเผยแก่หน่วยงานที่ไม่มีสิทธิขอใช้ข้อมูลนั้น เพื่อให้มีมาตรการบังคับอย่างจริงจังอันจะเป็นการสร้างมาตรฐานการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ น่าเชื่อถือและเป็นที่น่าไว้วางใจ อีกทั้งยังสามารถให้ความคุ้มครองป้องกันสิทธิของเจ้าของข้อมูลให้ถูกระทบกระเทือนน้อยที่สุดเท่าที่จำเป็นเท่านั้น

5.2.5 ควรมีการกำหนดหลักเกณฑ์เรื่องการลบหรือทำลายข้อมูลประวัติอาชญากรรมสำหรับการกระทำความคิดบางประเภทความคิด โดยคำนึงถึงความร้ายแรงของความคิดที่ได้กระทำ พฤติกรรมของผู้กระทำความคิดว่าเป็นผู้กระทำความคิดผิดชนิดนิสัยหรือไม่ ทั้งนี้ เพื่อให้โอกาสผู้กระทำความคิดกลับตนเป็นคนดีและสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้โดยปกติ จากการศึกษาในบทที่ 3 ก็จะพบว่าทุกประเทศที่มีการจัดตั้งศูนย์กลางทะเบียนประวัติอาชญากรรมจะมีการจัดการข้อมูลอย่างเป็นระบบภายใต้หลักเกณฑ์ที่มีกฎหมายรองรับ รวมถึงกำหนดหลักเกณฑ์การลบข้อมูลไว้ด้วย หากแต่รายละเอียดอันเป็นเงื่อนไขที่จะลบข้อมูลออกจากทะเบียนประวัติอาชญากรรมของแต่ละประเทศก็มีความแตกต่างกันออกไป ซึ่งคำนึงถึงสภาพความร้ายแรงของความคิดที่กระทำ และผลกระทบอันเกิดแก่สังคมโดยรวมเป็นหลัก ประเทศไทยเองก็ควรมีการสร้างระบบการคุ้มครองข้อมูลในทำนองนี้เช่นกัน ทั้งนี้เพราะข้อมูลต่าง ๆ ที่มีอยู่ในทะเบียนประวัติอาชญากรรมนั้นย่อมส่งผลกระทบในทางลบแก่การดำเนินชีวิต หน้าที่การงาน การประกอบอาชีพ และอาจทำให้ไม่ได้รับการยอมรับจากบุคคลทั่ว ๆ ไปในสังคม ไม่สามารถเข้ากับคนในสังคมได้ และอาจส่งผลไปถึงการที่ผู้นั้นไม่อาจกลับตัวเป็นพลเมืองดีของสังคมได้ อันจะเป็นสาเหตุให้กลับมามีความคิดซ้ำอีก ซึ่งหากเป็นเช่นนี้ก็ย่อมเป็นเรื่องที่มิได้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการบังคับโทษทางอาญา